

Súd: Okresný súd Malacky
Spisová značka: 1T/26/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1620010153
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 10. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Tomus
ECLI: ECLI:SK:OSMA:2021:1620010153.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Malacky, samosudcom JUDr. Erikom Tomusom, v trestnej veci obžalovanej Bc. J. W., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, na hlavnom pojednávaní konanom dňa 13. októbra 2021 takto

rozhodol:

Obžalovaná:

Bc. J. W., narodená XX. N. XXXX v H., trvale bydliskom ul. I. č. XXX, XXX XX H.,

sa podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku oslobodzuje

spod obžaloby prokurátorky Okresnej prokuratúry Malacky zo 17. marca 2020, sp. zn. 1 Pv 396/19/1106-9, ktorá jej kládla za vinu spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona na tom skutkovom základe, že

napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna N. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. D., R. XX, vyplývajúcej jej z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej jej i rozsudkom Okresného súdu Bratislava II spisovej značky 49P/14/2014 zo dňa 15.01.2018, právoplatným dňa 18.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spisovej značky 11CoP/149/2018 z 26.06.2018, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu syna N. sumou 200,- eur, a to mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. D., R. XX, pričom obžalovanej bolo výživné na oprávnené dieťa určené predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku za obdobie od 18.02.2019 do 13.10.2021 vo výške 138,- eur mesačne na oprávnené dieťa, si túto povinnosť riadne neplní od 26.01.2019 až doposiaľ, s výnimkou od exekútora vymoženého výživného za obdobie od 26.01.2019 do 17.02.2019, ďalej s výnimkou platieb výživného poukázanej do rúk oprávnenej osoby v decembri 2019 vo výške 600,- eur, v máji 2020 vo výške 1.400,- eur, v septembri 2020 vo výške 200,- eur, v máji 2021 vo výške 300,- eur, v máji 2021 vo výške 51,- eur, v júni 2021 vo výške 50,31 eur, v júli 2021 vo výške 300,- eur, v júli 2021 vo výške 600,- eur, v septembri 2021 vo výške 300,- eur a v októbri vo výške 562,06 eur, v dôsledku čoho jej vznikol na výživnom dlh voči oprávnenej osobe vo výške 4.500,58 eur (do 13. októbra 2021), pričom v rozhodnom období bola riadne zamestnaná v pracovnom pomere s dostatočným príjmom, nepoberala dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti a ani nebola nijako obmedzená, aby dosahovala vyšší príjem, navyše tak konala aj napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky 3T/90/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatným dňa 21.08.2019 odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorý jej bol doručený dňa 25.01.2019,

pretože trestnosť činu zanikla.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 18. marca 2020 bola prokurátorkou Okresnej prokuratúry Malacky pod č. 1Pv 396/19/1106-9 na Okresnom súde Malacky podaná obžaloba na Bc. J. W., nar. XX. N. XXXX, pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona.

Súd na hlavnom pojednávaní (ktoré posledné bolo vykonané v neprítomnosti obžalovanej, ktorá daný termín hlavného pojednávania vzala na vedomie na predchádzajúcom hlavnom pojednávaní a súčasne požiadala o vykonanie hlavného pojednávania v jej neprítomnosti) vykonal dokazovanie, v rámci ktorého vypočul obžalovanú Bc. J. W., svedka I. W. a prečítaním oboznámil podstatné listinné dôkazy - poštový poukaz č. I. 26, 34, kúpnu zmluvu č. I. 44 - 47, rodný list - N. W., potvrdenie o návšteve školy č. I. 48 - 49, rozsudok Okresného súdu Bratislava II, sp. zn. 49P/14/2014 č. I. 50 - 64, rozsudok Krajského súdu v Bratislave, sp. zn. 11CoP/149/2018 č. I. 65 - 70, trestný rozkaz Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/90/2018 + doručienka č. I. 71 - 73, správy, lustrácie č. I. 74 - 100, poštový poukaz č. I. 124 (126), rodné listy - M. W., D. M. č. I. 127 - 128, exekučný príkaz č. I. 148, poštový poukaz č. I. 155, poštové poukazy č. I. 168, poštový poukaz č. I. 177, doklady o platbách od svedka W. I. 182 - 190, lustrácia v Sociálnej poisťovni č. I. 194, poštový poukaz č. I. 197, záznam z 12. októbra 2021 č. I. 198, výpis z Obchodného registra Slovenskej republiky č. I. 199, aktualizovaný odpis registra trestov, centrálnu evidenciu správnych deliktov a priestupkov z 13. októbra 2021 a spis Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/248/2019, týkajúci sa konania o návrhu obžalovanej na zníženie výživného a z neho najmä, potvrdenia o poberaní náhradného výživného na M. W. a D. M. č. I. 142, dohody o vykonaní práce, dohoda o zrážkach zo mzdy, dodatok k dohode o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, pracovnú zmluvu č. I. 162 - 169 a lustráciu v bankách č. I. 181 - 184.

Obžalovaná Bc. J. W. vypovedala, že priznáva, že výživné riadne a včas od decembra 2019 neplatila. Od tohto obdobia svedkovi W. zaslala 1 x 1.400,- eur, s tým jej pomohli jej rodičia, a doklad o tom bol súčasťou podaného odporu a ďalej buď 2 x 300,- eur alebo 3 x 300,- eur, už si to presne nespomína, poštové poukazy ohľadom 2 x 300,- z 14. mája 2021 a 03. júla 2021 žiada založiť do spisu. Ona má aj ďalšie deti, o ktoré sa stará, a s ktorými jej pomáha jej rodina - rodičia a sestra. Ona ani nevie, či vlastne od nej exekútor niečo vymáha, myslí, že niečo aj vymohol, ale ona tomu presne nerozumie. Jej totiž má niečo platiť aj svedok W. a on, obžalovaná myslí, vie potvrdiť, že cez exekútora mu od nej nejaké peniaze v rámci tohto výživného prišli. Po sčítaní všetkých platieb, ktoré svedkovi W. poslala, či už ona, alebo prostredníctvom exekútora, jej celková suma zaplateného výživného vychádza na sumu 4.676,65 eur vrátane aj 1 x 300,- eurovej platby, ktorú svedok W. ešte neeviduje. Pokiaľ celková suma dlžného výživného je aj v zmysle prokurátorom prednesenej obžaloby vo výške 5.238,71 eur, tak rozdiel, resp. zvyšok výživného, predstavuje sumu 862,06 eur. Ona si doposiaľ myslela, že doplatiť na dlžnom výživnom bude musieť ešte 600,- eur, pričom hotovosť v tejto výške má aktuálne pri sebe a je ochotná a schopná túto hotovosť vo výške 600,- eur odovzdať svedkovi W..

Na ďalšom hlavnom pojednávaní dňa 27. septembra 2021 obžalovaná vypovedala, že si myslela, že od posledného hlavného pojednávania mala pánovi W. doplatiť niečo vyše 400,- eur. Dňa 03. septembra 2021 mu poslala 300,- eur, o čom doklad žiada založiť do spisu s tým, že teraz na hlavnom pojednávaní má k dispozícii pre pána W. hotovosť vo výške cca 150,- eur. Viac bohužiaľ nemá z dôvodu, že výplatu dostane len o niekoľko dní, pretože chodí do práce a stará sa o 2 deti s tým, že na druhé dieťa jej jeho otec neposiela žiadne výživné, preto musí všetko hradiť ja sama. Kvôli druhému výživnému už bola na polícii, kde jej dlžné výživné vyčíslili na zhruba 23.000,- eur. Ohľadom výživného v tejto trestnej veci asi pred pol rokom požiadala o zníženie výživného, nakoľko 200,- eur je na ňu v súčasnosti veľa, doposiaľ hlavné pojednávanie vo veci zníženia výživného nemala.

Na otázku prokurátorky obžalovaná uviedla, že ona najmä kvôli deťom pracuje vo forme brigád, kedy zarába zhruba 400 - 500,- eur mesačne. Na úhradu výživného pánovi W. má aj z náhradného výživného. Ona o svoj dom prišla, v súčasnosti býva u rodičov.

Na ostatnom hlavnom pojednávaní, ktorého sa zúčastnila (06. októbra 2021), obžalovaná vypovedala, že tak, ako to vyplynulo z posledného hlavného pojednávania, ona bola v tom, že na dnešnom hlavnom pojednávaní doplatí pánovi W. zostávajúcu sumu vo výške 562,06 eur s tým, že potom by bolo možné

považovať dlžné výživné za uhradené v celom rozsahu. Nevie, ako sa súd vysporiada s námietkou svedka W., že nie všetko, čo vymohol exekútor, by sa malo započítať do obdobia v tejto trestnej veci. Nad rámec uvedeného chce znova zdôrazniť, že pokiaľ do januára 2018 na papieri zarábala nadštandardne, hoci reálne toľko od jej bývalého priateľa pána M., u ktorého pracovala, nedostávala, tak ona sa začiatkom 2018 od neho odsťahovala z Q., kde zaňho musela platiť rôzne výdavky, vrátane poplatkov za dom, do H. a chcela ho nechať tak, nech sa o všetko stará bez nej a vtedy nastal medzi nimi koniec a prestala aj na základe jej výpovede pracovať. Odišla od neho teda z dôvodu, že on sústavné fabuloval, klamal, od rôznych osôb si požičiaval peniaze, ktoré nevracal, bol alkoholikom, finančne využíval aj ju, stále bral len nejaké úvery, ktorých bola účastníka aj ona. Čo sa dozvedela od exekútorky z Nového Mesta nad Váhom, je na neho vedených 16 exekúcií. V súčasnosti sa živí brigádami a nie na trvalý pracovný pomer z dôvodu, že na pohovoroch to nechcú oficiálne priznať, ale vraj je už stará, pričom každý pohovor prebehne v poriadku, vrátane jazykov, ale namiesto nej vezmú vždy nejakú mladú, napr. 23-ročnú dievčinu. Ona sa o stále zamestnanie stále snaží, nejaké procesy má rozbehnuté. Navyše sa stará o dve deti 8- a 6-ročné, ktoré má s pánom M. a s ktorými žije u jej rodičov. Pán M. na ich deti výživné neplatí, za čo na neho v roku 2018 podala trestné oznámenie a v danom konaní pán M. vyšetrovateľke predložil listinu so sfaľovaným jej podpisom, podľa ktorej jej mal dať 75.000,- eur, pričom listina je v súčasnosti u grafológa a trestné stíhanie prebieha ďalej. Uvedenú sumu 562,06 eur na dnešnom hlavnom pojednávaní má, a v prípade, že súd chce mať preukázané zaslanie, resp. doručenie tejto sumy pánovi W., ona môže ísť hneď zo súdu mu tieto peniaze poslať formou poštového poukazu, ktorý by následne doniesla na súd ako dôkaz zaslania týchto peňazí pánovi W..

Svedok I. W. vypovedal, že od decembra 2019 - od poslednej platby od obžalovanej, uvedenej v skutkovej vete obžaloby - mu v rámci výživného prišli nasledovné platby 03. januára 2020 - 600,- eur od obžalovanej, 22. mája 2020 - 1.400,- eur od obžalovanej, 28. septembra 2020 - 2.575,34,- eur od exekútora, 04. mája 2021 - 51,- eur od exekútora, 14. mája 2021 - 300,- od obžalovanej, 09. júna 2021 - 50,31 eur od exekútora a 03. júla 2021 - 300,- eur od obžalovanej - o tejto platbe vie, že by mu mala prísť, ale zatiaľ neprišla. Ďalej uviedol, že od januára 2019 nemá presne spočítanú sumu, akú by mala obžalovaná poslať v rámci výživného, ale vie to spočítať dodatočne. Je toho názoru, že suma zaslaná mu exekútorom vo výške 2.575,34 eur by sa mala započítať do obdobia týkajúceho sa predchádzajúceho odsúdenia obžalovanej trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/90/2018, vyplýva to z exekučného zákona o započítavaní platieb. V prípade započítania tejto sumy od exekútora do tejto trestnej veci nebude možné už v žiadnom inom trestnom konaní vymôcť od obžalovanej výživné od obdobia vydania trestného rozkazu Okresného súdu Malacky sp. zn. 3T/90/2018 do jeho právoplatnosti. Tak isto chce podotknúť, že obžalovaná nemá zaplatené výživné týkajúce sa tohto jej skoršieho odsúdenia trestným rozkazom Okresného súdu Malacky, sp. zn. 3T/90/2018. Je toho názoru, že obžalovaná mu na výživnom dlhuje sumu 2.823,35 eur a to od 15. februára 2018, teda od splatnosti výživného podľa civilného rozhodnutia. Potvrdil, že obžalovaná mu na hlavnom pojednávaní v hotovosti odovzdala sumu 600,- eur.

Na hlavnom pojednávaní dňa 27. septembra 2021 svedok vypovedal, že žiada založiť do spisu ním vypracovaný celkový prehľad úhrad výživného od obžalovanej, vrátane priložených dôkazov tak, ako to vidí on. Rovnaké dokumenty predkladá aj pani prokurátorky. K týmto dokumentom uvádza, že na podklade exekučného konania vedeného sp. zn. 107EX 245/18 voči obžalovanej sa plní výživné voči maloletému od februára 2018. V rámci exekučného konania vymohol exekútor od obžalovanej celkovú výšku výživného 2.575,34 eur dňa 24. septembra 2020 za zameškané výživné za obdobie od 21. februára 2018 - 17. februára 2019, ako to uvádza súdny exekútor JUDr. I. st. vo svojom oznámení zo 04. septembra 2021. Uvedené výživné bolo vymožené k trestnému rozkazu z 30. novembra 2018, právoplatnému 21. augusta 2019. Obžalovaná uhradila výživné po lehote podmieneného odloženia trestu na základe trestného rozkazu sp. zn. 3T/90/2018. V trestnom konaní sp. zn. 1T/26/2020 súdny exekútor vymohol od obžalovanej bežné výživné dňa 30. apríla 2021 za apríl 2021 vo výške 51,- eur a dňa 07. júna 2021 bežné výživné za jún 2021 vo výške 50,31 eur. Obžalovaná uhradila sama v konaní sp. zn. 1T/26/2020 celkovo 3.100,- eur. Celkovo obžalovaná mala uhradiť v konaní sp. zn. 1T/26/2020 6.400,- eur, pričom súdny exekútor vymohol 101,31 eur a nepravidelne, nikdy načas, uhradila sumu vo výške 3.100,- eur. Nedoplatok k dnešnému dňu je 3.197,- eur. V neposlednom rade poukazuje na vyjadrenie obžalovanej, že je jej povinnosťou starať sa o svoje dieťa a zle si interpretuje zákon, že za ňu jej povinnosť prechádza na rodiča, ktorý má maloletého vo svojej starostlivosti a jej povinnosť má suplovať štát. Obžalovaná v súčasnosti žije v nadštandardnom rodinnom dome s bazénom v lukratívnej časti Bratislavy, preto zo strany matky ide o úmyselné zanedbávanie povinnej

výživy maloletého. Obžalovaná si svoju povinnosť plní nepravidelne, pričom aj maloletému prízvukuje, že je iba jeho povinnosťou starať sa o neho a nie jej. K plneniu výživného ju prinútilo iba trestné konanie a zo správania obžalovanej je evidentné, že vo svojom zvyku bude pokračovať ďalej, pričom bude opätovne zamestnávať orgány činné v trestnom konaní aj súdy. Obžalovaná predtým, ako bol maloletý v jej opatere, dosahovala mesačný príjem cca v čistom 2.000,- eur. Z jej správania je jednoznačné, že sa vyhýba úmyselne a zanedbáva povinnú výživovaciú povinnosť voči maloletému.

K tejto výpovedi svedka sa vyjadrila obžalovaná tak, že nie je všetko pravda, to čo uvádzal svedok. Ona napr., keď chce byť so synom, musí použiť lešť, kedy si ho vyžadujú jej rodička a vtedy je s ním aj ona, nakoľko svedok ho za ňou nechce púšťať. Syn si napr. od nej vydrankal tuli-vak za 50,- eur a keď nejaké peniaze nazvyš má, tak mu dá. Nie je pravda, že v minulosti zarábala 2.000,- eur, nakoľko ju zamestnával vtedajší partner - otec jej detí. Uvedenú sumu mala len na papieri, v skutočnosti toľko nezarábala. V súčasnosti pracuje cez agentúru, ako už uvádzala, formou brigád, chodí na Zlaté Piesky. Má vedomosť napr. od syna, ako ho svedok proti nej hucká a bije. Pokiaľ svedok hovoril o dome s bazénom v lukratívnej časti Bratislavy, uvádza, že ide o rodičovský dom, kde je síce vybetónovaný starý komunistický bazén, ale voda v ňom nie je. Vlastníkmi domu sú jej rodičia. Žiada súd o zhovievavosť a o možnosť doplatenia zostávajúcej sumy dlžného výživného vo výške 562,06 eura do niekoľkých dní, nakoľko o tri dni dostane výplatu, zvyšok si zabezpečí inak a bude to môcť doplatiť.

Následne sa vyjadril svedok tak, že nie je pravda, že syna bije. Čo sa týka návštev, syn má 12 rokov, má vlastnú hlavu, s jeho matkou majú na seba telefonický kontakt, ale ona mu volať nezvykne. Čo sa týka tuli-vaku ako daru, uvádza, že za tie 3 roky, čo je syn u neho, mu obžalovaná nedala ani jeden darček a až keď syn na jeho podnet obžalovanej napísal list, tak mu z druhej ruky zabezpečila tento tuli-vak za 45,- eur. Žiadne ďalšie výdavky vo forme darčiekov zo strany obžalovanej neboli, dokonca ani len na školskú kartičku na automat v škole týkajúci sa dopĺňania desiaty a podobne. Čo sa týka bránenia stretávania syna s obžalovanou, uvádza, že on mu v návštevách obžalovanej vôbec nebráni, obžalovaná za ním môže prísť kedykoľvek, to isté sa týka jeho návštev u starých rodičov, dokonca keby obžalovaná chcela, tak si syna môže vziať kedykoľvek k sebe do starostlivosti. Pokiaľ ide o jej majetkové pomery, stále tvrdí, že býva v jednej z najlukratívnejších Bratislavských častí a pokiaľ on vie, ten bazén u nich v dome je funkčný. 2.000,- eurový zárobok vyplýva aj z lustrácii súdu a je uvedený aj v rozhodnutí sudu o zverení syna do jeho starostlivosti, dokonca obžalovaná má vysokoškolské vzdelanie, pracovala ako účtovníčka a ešte keď spolu žili, zarábala cca 40.000,- Sk mesačne. Čo sa týka tvrdenia obžalovanej ohľadom toho, že prišla o dom, tak ten dom jej zanechal on, aby v ňom bývala s ich synom, o ktorého sa nestarala, nechcela mu ho dávať, a kvôli tomu tu teraz sú. V čase, keď jej ho prenechal, mal dom hodnotu 150.000,- až 200.000,- eur, pričom obžalovaná ho dokázala predať za 36.000,- eur, okrem toho obžalovaná si v minulosti dokázala narobiť ďalšie dlhy v bankách a nebankových spoločnostiach vo výške zhruba 150.000,- eur na autá a podobne. Neskôr obžalovaná dosiahla svoje oddĺženie, čiže dlhy za ňu zaplatil štát a v súčasnosti nie je už nikomu nič dlžná, svoj zárobok môže venovať deťom s tým, že o jej forme zárobku, týkajúci sa brigád, má veľké pochybnosti. On sa sám stará tiež o dve deti a normálne pracuje. Navyše je aj ďalší úver, ktorý mali splácať on spolu s obžalovanou, ale napokon ho splácam len on sám. Existuje iný úver, ktorý splácam on s ďalšími osobami vo forme exekúcie práve kvôli tomu, že ho nesplácala obžalovaná.

Z oboznámených poštových poukazov a iných dokladoch o platbách vyplýva úhrada jednotlivých súm obžalovanou, resp. exekútorom, prvý rodný list preukazuje, že matkou maloletého N. W. je obžalovaná a otcom svedok, ďalšie dva rodné listy preukazujú, že matkou maloletých M. W. a D. M. je obžalovaná a otcom M. M.. Rozsudkom Okresného súdu Bratislava II z 15. januára 2018, sp. zn. 49P/14/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2018, sp. zn. 11CoP/149/2018, bola o. i. obžalovanej uložená povinnosť prispievať na výživu syna N. výživným vo výške 200,- eur mesačne, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred k rukám otca. Trestným rozkazom Okresného súdu Malacky z 30. novembra 2018, sp. zn. 3T/90/2018, bola obžalovaná odsúdená za spáchanie prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, pričom z doručky vyplýva jeho doručenie obžalovanej dňa 25. januára 2019. Z oboznámených správ a lustrácií vyplýva poberanie prídavku a sčasti náhradného výživného na syna svedkom, nepoberanie dôchodkovej dávky obžalovanou ani svedkom, nevyplácaní a nepožiadaní o dávky v nezamestnanosti obžalovanou ani svedkom, pracovné vzťahy a označenie odvádzateľov poisťného u obžalovanej a svedka, pozitívna správa o povesti obžalovanej, dohoda o starostlivosti a výživnom pre dieťa obžalovanej a M. M., správy od zamestnávateľov, konanie o osobnom bankrote a pod. Upovedomenie o exekúcii a exekučný príkaz dokladujú exekučné konanie sp. zn. 107EX

245/18 vedené v prospech svedka a syna N. a v neprospech obžalovanej. Lustrácia v Sociálnej poisťovni preukazuje pracovné vzťahy vrátane vymeriavacích základov u obžalovanej. Výpisy z Obchodného registra Slovenskej republiky potvrdzujú, že v jednej spoločnosti bola obžalovaná spoločníčkou v roku 2014, v ďalších dvoch stále evidovaná je, pričom vo všetkých troch je konateľom M. M.. V spise Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/248/2019, týkajúceho sa konania o návrhu obžalovanej na zníženie výživného súd oboznámil najmä potvrdenia o poberaní náhradného výživného na M. W. a D. M. obžalovanou, dohody o vykonaní práce, dohoda o zrážkach zo mzdy, dodatok k dohode o prácach vykonávaných mimo pracovného pomeru, pracovnú zmluvu, a lustráciu v bankách.

Súd z dôvodu nepodstatnosti pre rozhodnutie odmietol vykonať dôkaz navrhovaný obžalovanou, týkajúci sa výsluchu jej rodičov.

K výroku o oslobodení obžalovanej spod obžaloby

Vyhodnotením dôkazov vykonaných na hlavnom pojednávaní, súd zistil a ustálil, že je nepochybné a medzi stranami to ani nebolo sporné, že napriek zákonnej vyživovacej povinnosti prispievať na výživu svojho syna N. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. D., R. XX, vyplývajúcej jej z ustanovenia § 62 zákona o rodine, deklarovanej jej i rozsudkom Okresného súdu Bratislava II spisovej značky 49P/14/2014 zo dňa 15.01.2018, právoplatným dňa 18.07.2018 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave spisovej značky 11CoP/149/2018 z 26.06.2018, ktorým bola zaviazaná prispievať na výživu syna N. sumou 200,- eur, a to mesačne vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám otca I. W., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom F. D., R. XX, si túto povinnosť riadne neplní od 26.01.2019 až doposiaľ, s výnimkou od exekútora vymoženého výživného za obdobie od 26.01.2019 do 17.02.2019, ďalej s výnimkou platieb výživného poukázanej do rúk oprávnenej osoby v decembri 2019 vo výške 600,- eur, v máji 2020 vo výške 1.400,- eur, v septembri 2020 vo výške 200,- eur, v máji 2021 vo výške 300,- eur, v máji 2021 vo výške 51,- eur, v júni 2021 vo výške 50,31 eur, v júli 2021 vo výške 300,- eur, v júli 2021 vo výške 600,- eur, v septembri 2021 vo výške 300,- eur a v októbri vo výške 562,06 eur, v dôsledku čoho jej vznikol na výživnom dlh voči oprávnenej osobe (do 13. októbra 2021), pričom v rozhodnom období bola riadne zamestnaná v pracovnom pomere s dostatočným príjmom, nepoberala dôchodkovú dávku ani dávku v nezamestnanosti a ani nebola nijako obmedzená, aby dosahovala vyšší príjem, navyše tak konala aj napriek tomu, že bola trestným rozkazom Okresného súdu Malacky spisovej značky 3T/90/2018 zo dňa 30.11.2018, právoplatným dňa 21.08.2019 odsúdená pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1 Trestného zákona, ktorý jej bol doručený dňa 25.01.2019.

Sporným medzi stranami bolo predovšetkým to, či na základe v súhrne uhradenej finančnej sumy možno považovať trestnosť trestného činu za zaniknutú z dôvodu okolností týkajúcich sa účinnej ľútosti, čo by malo za následok oslobodenie spod obžaloby.

Čo sa týka obdobia páchania žalovaného prečinu, súd ho vymedzil od 26. januára 2019 do 13. októbra 2021. Predmetné obdobie začalo plynúť nasledujúci deň po dni 25. januára 2019, kedy bol doručený v inej trestnej veci vydaný trestný rozkaz Okresného súdu Malacky z 30. novembra 2018, sp. zn. 3T/90/2018, a platí, že obdobie medzi vydaním trestného rozkazu a jeho doručením obvinenému je pri trestnom čine zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona, ak obvinený v páchaní tohto činu pokračuje, v zmysle § 122 ods. 13 Trestného zákona a § 353 ods. 8 Trestného poriadku súčasťou skutku, pre ktorý bol trestný rozkaz vydaný; ak trestný rozkaz nadobudol právoplatnosť, nemôže už byť páchatel' za vyššie uvedené obdobie následne (neskorším odsúdením) uznaný za vinného (R 11/2017). Obdobie páchania žalovaného prečinu je uzavreté ku dňu 13. októbra 2021, kedy bol vo veci vyhlásený prvý rozsudok súdu prvého stupňa.

Pokiaľ ide o sumu dlžného výživného, tak obžalovanej v rozhodnom období od 26. januára 2019 do 13. októbra 2021 vznikla povinnosť zaplatiť (podľa rozsudku Okresného súdu Bratislava II z 15. januára 2018, sp. zn. 49P/14/2014, v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Bratislave z 26. júna 2018, sp. zn. 11CoP/149/2018, ktorými bola o. i. obžalovanej uložená povinnosť prispievať na výživu syna N. výživným vo výške 200,- eur mesačne) výživné vo výške 6.522,58 eur, pričom k tejto sume súd dospel nasledovne: etapa od februára 2019 do septembra 2021 predstavuje 32 mesiacov, čo pri výživnom 200,- eur / mesiac znamená 6.400,- eur. K tejto sume je potrebné - napr. aj v zmysle rozsudku Krajského súdu v Bratislave z 29. novembra 2018, sp. zn. 2To/34/2018 - pripočítať čiastky výživného jednak za obdobie od 26. januára 2019 do 31. januára 2019: 38,71 eur (200,- eur / 31 dní x 6 dní), a jednak za obdobie

od 01. októbra 2021 do 13. októbra 2021: 83,87 eur (200,- eur / 31 dní x 13 dní); teda spolu 6.522,58 eur (6.400,- eur + 38,71 eur + 83,87 eur).

Spočítaním všetkých úhrad od obžalovanej (či už priamo od nej, alebo prostredníctvom exekútora) súd dospel k súčtu v sume 4.523,51 eur, ktorá suma vyplýva z nasledovných úhrad došlých svedkovi:

- 03. januára 2020: 600,- eur od obžalovanej poštovým poukazom,
- 22. mája 2020: 1.400,- eur od obžalovanej poštovým poukazom,
- 28. septembra 2020: 360,14 eur od exekútora,
- 04. mája 2021: 51,- eur od exekútora,
- 14. mája 2021: 300,- od obžalovanej poštovým poukazom,
- 09. júna 2021: 50,31 eur od exekútora,
- 03. júla 2021: 300,- eur od obžalovanej poštovým poukazom,
- 12. júla 2021: 600,- eur od obžalovanej v hotovosti na hlavnom pojednávaní,
- 03. septembra 2021: 300,- od obžalovanej poštovým poukazom,
- 06. októbra 2021: 562,06 od obžalovanej poštovým poukazom.

V nadväznosti na uvedené súd vysvetľuje platbu vo výške 2.575,34 eur, došlú od exekútora svedkovi dňa 28. septembra 2020 (č. l. 184 - 185) tak, že v zmysle vyjadrenia exekútora je suma 200,- eur z nej výživným za september 2020 a suma 2.375,34 sa týkala vymoženého výživného za obdobie od 21. februára 2018 do 17. februára 2019. Na základe uvedeného možno považovať za peňažne (v zmysle uhradeného výživného) vykryté obdobie od začiatku páchania skutku, teda od 26. januára 2019 do 17. februára 2019 [od 26. januára 2019 do 31. januára 2019 je v rámci výživného vymožením vyplatená suma 38,71 eur (200,- eur / 31 dní x 6 dní) a od 01. februára 2019 do 17. februára 2019 je v rámci výživného vymožením vyplatená suma 121,43 eur (200,- eur / 28 dní x 17 dní), spolu teda 160,14 eur]. Spolu teda dňa 28. septembra 2020 došlo svedkovi v prejednávanej veci vymožené výživné vo výške 360,14 eur.

Z vykonaného dokazovania okrem toho vyplynulo aj to, že civilné súdy pri rozhodovaní o zverení syna N. do starostlivosti otca a pri ukladaní povinnosti obžalovanej prispievať na výživu syna N. výživným vo výške 200,- eur mesačne, vychádzali najmä z toho, že v tom čase životná úroveň obžalovanej matky bola vyššia ako životná úroveň svedka otca, najmä vzhľadom na v tom čase nadštandardný vymeriavací základ podľa lustrácie v Sociálnej poisťovni (za obdobie 14 mesiacov predchádzajúcich februáru 2019 priemerne cca 2.470,- eur mesačne), preto civilné súdy boli toho názoru, že bolo v možnostiach a schopnostiach obžalovanej prispievať na výživu syna sumou 200,- eur.

Platí, že neplnením vyživovacej povinnosti sa rozumie stav, keď oprávnená osoba nedostane všetko, čo je obsahom vyživovacej povinnosti (§ 62 a nasl. zákona č. 36/2005 Z. z. o rodine). Trestný súd však nie je viazaný rozhodnutím, ktorým bola táto povinnosť určená v civilnom konaní, vrátane rozsahu výživného (R 11/1984). Pri rozhodovaní o vine súd rozsah vyživovacej povinnosti posudzuje samostatne (§ 7 ods. 1 Trestného poriadku), a preto môže vychádzať z iného rozsahu vyživovacej povinnosti páchatel'a, než civilný súd (R 56/1993 a R 112/1999-II).

Z dokazovania vykonaného na hlavnom pojednávaní nepochybne vyplynulo, že od času rozhodovania o výživnom civilnými súdmi došlo na strane obžalovanej k zmene rozhodných okolností, a preto o. i. v súčasnosti už nie je dôvodné zotrvať na výživnom v danej výške. Predovšetkým ide o to, že v zmysle lustrácie v Sociálnej poisťovni od februára 2018 do vyhlásenia rozsudku v prejednávanej veci dosahoval vymeriavací základ obžalovanej ak vôbec, tak len zlomok z jej vymeriavacieho základu dosahovaného do januára 2018, kedy sa obžalovaná rozhodla opustiť M. M. - otca jej ďalších dvoch detí M. a D., a kedy preňho prestala pracovať, pričom navyše podľa obžalovanej uvedený nadštandardný príjem mala u M. M., u ktorého pracovala, len na papieri, hoci reálne toľko od neho nedostávala, čo ale napokon ani veľmi relevantným nie je. Jej zmeneným finančným, rodinným a zárobkovým pomerom nasvedčuje aj to, že po odsťahovaní sa od M. M. šla obžalovaná s deťmi do Bratislavy, kde nakoniec s nimi skončila u svojich rodičov, u ktorých bývala aj v čase rozhodnutia súdu. Uvedené nepochybne znamená, že obžalovaná nie úplne z vlastnej viny prišla o vlastný významný zdroj príjmu a tiež o finančnú a osobnú výpomoc a podporu najmä pre ich deti zo strany jej bývalého priateľa, ktorý ani na deti vôbec neprispieva, o čom svedčí to, že obžalovaná na ne už musí poberať náhradné výživné, pomocou ktorého možno potreby detí vykryť len z časti. Zmenenej situácii u obžalovanej nasvedčuje aj to, že v priebehu rokov 2018 - 2020 prebehol konkurz na jej majetok (tzv. „osobný bankrot“), ktorý sa skončil z dôvodu, že konkurznú podstatu

netvoril žiadny majetok a teda konkurzná podstata nepokryla náklady konkurzu. Na ťarchu obžalovanej nemôže byť ani okolnosť, že býva v dome vlastnenom jej rodičmi, nech už ho aj svedok označuje ako dom v jednej z najlukratívnejších častí Bratislavy; nejde totiž o majetok obžalovanej, nemôže ho sama len tak prenajať, predať a pod.

Platí, že pri uplatnení princípu potenciality príjmov osoby povinnej platiť výživné oprávnenej osobe súd neprihliada len na skutočné (faktické) príjmy povinného, ktoré dosahuje, ale vychádza z jeho potenciálnych príjmov, to znamená príjmov, ktoré povinný (potenciálne) mohol mať vzhľadom na svoj vek, zdravotný stav, schopnosti, stupeň dosiahnutého vzdelania a jeho zamerania, prax, jazykové znalosti, dopyt na trhu práce (napr. rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 20. februára 2019, sp. zn. 3Cdo/236/2018). Napriek tomu, že od času rozhodovania o výživnom civilnými súdmi došlo na strane obžalovanej k zmene rozhodných okolností majúcich dopad na jej schopnosť platiť výživné v určenej výške, tak ako je uvedené vyššie, tak jej nemožno uprieť snahu podľa svojich schopností dlžné výživné doplatiť. V tejto súvislosti súd vzal do úvahy, že obžalovaná sa domnievala, že exekútorom od nej vymožená suma 2.575,34 eur, zaslaná svedkovi W. dňa 28. septembra 2020, by sa mala v celom rozsahu započítať do dlžného výživného týkajúceho sa obdobia neplatenia výživného v prejednávanej trestnej veci, a že spolu s ďalšími platbami by malo byť dlžné výživné uhradené v celom rozsahu. Ako je však uvedené vyššie, podľa názoru súdu však väčšina z predmetnej sumy 2.575,34 eur sa týkala iného obdobia, tzn. inej trestnej veci. Preto na viac krát uhradené výživné (čo tiež nasvedčuje menším finančným možnostiam obžalovanej, a jej vedomosti o vystavovaní sa riziku o to skoršieho odsúdenia) súd nemohol sčítať spôsobom, aby bolo považované za úplne vyplatené, ale v skutočnosti vyplatené bolo na cca 69,35 % (4.523,51 eur z 6.522,58 eur).

Ako relevantný údaj súd vzal na zreteľ aj zhruba aktuálny prehľad platov na pozícii účtovník (č. I. 227 - 230 v spise Okresného súdu Malacky, sp. zn. 9P/248/2019), z ktorého vyplýva platové rozpätie 925,- eur až 1.613,- eur v hrubom, čo by obžalovaná v rámci zamestnania mohla dosiahnuť, pričom ale treba vziať do úvahy na jednej strane aj to, že k hornej hranici by možný príjem ťahala lokalita bratislavského kraja, ale na druhej strane k dolnej hranici by možný príjem sťahovalo u obžalovanej ukončenie prvého (bakalár) z dvoch stupňov vysokoškolského štúdia. Podľa názoru súdu bolo možné od obžalovanej spravodlivo očakávať, že vzhľadom na zmenu jej pomerov uhradí dlžné výživné vo výške zhruba zodpovedajúcej miere zmene jej pomerov (uhradila cca 70 % pôvodne určeného dlžného výživného), pričom u obžalovanej podľa názoru súdu klesli najmä finančné možnosti (po zohľadnení aktuálnych vymeriavacích základov vo výške maximálne niekoľkých stoviek eur, ale aj jej možností dosiahnuť iný zárobok, tiež toho, že zo starostlivosti o domácnosť a deti vypadol jej bývalý druh a otec detí, po zohľadnení jej sťahovania s deťmi, konania o osobnom bankrote a pod.), o viac ako 30 %. Preto súd pristúpil k záveru o potrebe úpravy rozsahu vyživovacej povinnosti týkajúcej sa jej výšky predbežnou otázkou podľa § 7 ods. 1 Trestného poriadku a to tak, že spolu uhradené dlžné výživné súd považuje vzhľadom na zmenu rozhodných okolností za dostatočné a vzťahujúce sa na celé dotknuté obdobie páchania skutku. To znamená, že uhradená suma 4.523,51 eur pri danom rozpočítaní predstavuje upravené výživné vo výške 138,- eur mesačne: 26,71 eur (od 26. januára 2019 do 31. januára 2019; 138,- eur / 31 dní x 6 dní) + 4.416,- eur (od februára 2019 do septembra 2021 vrátane; 32 mesiacov) + 57,87 eur (od 01. októbra 2021 do 13. októbra 2021; 138,- eur / 31 dní x 13 dní). Súd takúto snahu obžalovanej doplatiť dlžné výživné nemohol ponechať bez významu aj z toho pohľadu, že pri sume 138,- eur mesačne ide o takmer 5-násobok minimálneho výživného, ktoré je povinný platiť (prispievať na výživu dieťaťa) každý rodič; podľa zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30 % zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa § 2 písm. c) zákona č. 601/2003 Z. z. o životnom minime (od 28,08 eur v roku 2019 do 29,87 eur v roku 2021).

Koniec koncov súčasne platí, že takto trestným súdom určené výživné sa netýka povinnosti obžalovanej doplatiť výživné za inkriminované obdobie v plnej výške 200,- eur mesačne v rámci civilného práva, pričom napr. zvyšok dlžného výživného môže byť vymožený aj exekútorom a pod.

Súd uzatvára, že po vykonanom dokazovaní súd zhodnotil dôkazy týkajúce sa skutku podľa vnútorného presvedčenia, založeného na starostlivom zvážení všetkých okolností jednotlivito aj v ich súhrne, nezávisle od toho, či tieto obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Z vykonaného dokazovania mal súd jednoznačne preukázané, že skutok sa stal tak, ako je uvedený v skutkovej vete tohto rozsudku a vykazuje znaky prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods.

1, ods. 3 písm. c) Trestného zákona, s primeranou úpravou skutkovej vety čo do obdobia páchania skutku a tiež sumy dlžného výživného určeného spôsobom uvedeným vyššie - v porovnaní s tým, ako bola uvedená v obžalobe, práve preto, aby bola v súlade s vykonaným dokazovaním a s vyhláseným rozhodnutím súdu, ďalej, že tohto skutku sa dopustila obžalovaná, ktorá svojím konaním naplnila všetky zákonné znaky danej skutkovej podstaty po stránke subjektívnej i objektívnej, pretože si najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnila zákonnú povinnosť vyživovať iného - svojho syna N., hoci bola v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdená.

Z hľadiska subjektívnej stránky je preto potrebné zavinenie obžalovanej vo vzťahu k spôsobenému následku kvalifikovať ako nepriamy úmysel podľa § 15 písm. b) Trestného zákona. Obžalovaná vedela, že má vyživovaciu povinnosť voči svojmu synovi, vedela, že oprávnenej osobe - svedkovi I. W. nehradí výživné riadne a včas a vedela, že svojím konaním môže porušiť alebo ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, a pre prípad, že ho spôsobí, bola s tým uzrozumená.

Podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku súd oslobodí obžalovaného spod obžaloby, ak trestnosť činu zanikla.

Podľa § 86 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, trestnosť trestného činu zaniká aj vtedy, ak ide o trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207, ak trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel svoju povinnosť dodatočne splnil skôr, než sa súd odobral na záverečnú poradu.

Vzhľadom na to, že obžalovaná dodatočne splnila svoju vyživovaciu povinnosť tým, že doplatila súdom upravené dlžné výživné na maloleté dieťa, ktorý dlh jej vznikol za horeuvedené obdobie, kým sa súd neodobral na záverečnú poradu, súd zohľadnil túto skutočnosť pri svojom rozhodovaní. Na základe výsluchu svedka a jeho vyjadrenia pred súdom, dospel súd k záveru, že trestný čin, ktorého sa obžalovaná dopustila, nemal trvalo nepriaznivé následky na ich maloleté dieťa.

Na podklade uvedeného skutkového stavu súd obžalovanú postupom podľa § 285 písm. f) Trestného poriadku spod obžaloby oslobodil, pretože trestnosť činu zanikla.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti rozhodol súd tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou podpísaného súdu na Krajský súd v Bratislave, pokiaľ sa oprávnené osoby nevzdali odvolania po vyhlásení tohto rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku (§ 309 ods. 1 Trestného poriadku). Odvolanie má odkladný účinok. V písomne podanom odvolaní je potrebné uviesť voči ktorým výrokom rozsudku odvolanie smeruje a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.